

DOBROGEEA JUNĂ

Director-Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

Redacția și Administrația: CLUȘTANȚA str. Școlii Vărnii nr. 27
Abonamentul cu supliment cultural: un an 500 lei, 6 luni 300
Pentru Adresă și Instituții lei 2.000 — Reclame și inserții după tarif
Telefon nr. 1342

Inscrie în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub Nr. 3 din 7 Mai 1938

MINORITĂȚILE DIN DOBROGEEA

de CONST. N. SARRY

Totul locuitorii Dobrogei, cari în ziua de 11 Aprilie 1939 erau supuși atomului, DEVIN și DEVIN locuitorii țării.

„Voi, de acum, atârnați de un Stat unit nu vașta arbitrar, ci numai legea desăbătută și înscrisă în cărți, hotărâte și cărmuite.”

„Salutați dar cu mândrie drapelul român, care va fi pentru voi drapelul libertății, al dreptății și al păcii.”

În virtutea textului din Legea pentru organizarea Dobrogei, reprodus de noi în fruntea acestui articol și sub auspiciile din Proclamația dată de Domnitorul Carol I, în ziua când oștile române intrau în provincia lui Mircea — celebră — auspicii conștate în rândurile citate de asemenea, mai sus, — Dobrogeeni, fără deosebire de origine, naționalitate și religie, deplin încrezători atât în lege și drapelul Țării cât și în cuvântul Suveranului lor, se încadrau, la 1878, în spiritul și în ritmul aspirațiilor și intereselor românești, probând cu timpul că au AU DEVENIT și SUNT cu adevărat cetățeni români.

„Această încheiere sufletească și materială — treptată, certă și datorită nu numai ființei băștinașilor, ci mai ales geniului civilizator și puternic asimilator a Românului — s-a dovedit împlinită în mod neîndoios, în decursul celor șase decenii dela incorporare în țară.

Fără a aminti de minunatele colaborări și de însemnatele contribuțiuni materiale aduse la fundarea de impunătoare și numeroase așezăminte de cultură națională și confesională — când s'au putut vedea creștini dându-și obolul pentru ridicarea de moschei și mohamedani citonind biserici românești — e destul să pomelăm de 1907, dată la care, în fața nebuniei și a pânolului ce încinseseră de jur împotriva țării noastre, singurele județele dobrogene, da, singurele ele, au stat cheazăle ale ordinii și siguranței în Stat; sau de 1913, dar mai ales de războiului de întregire din 1916—1918, când n'a rămas familie dobrogeană, care să nu-și fi dat din plin tributul de sânge, drăpelele regimelor dobrogene înapoi-cu-se din campanie onorate cu cel mai înalt ordin de patriotisme și bravură.

O altă dovadă nu mai puțin strălucită a acestei contopiri a Dobrogeenilor în sânul trup și largă inimă a poporului românesc, s'a făcut și cu prilejul „renașterii na-

ționale” la care a chemat Îara, Majestatea Sa Regele Carol II.

„Populațiunea musulmană din Dobrogea s'a integrat în viața de Stat Român încă dela anexiune și s'a comportat, întotdeauna, față de interesele Țării cu cea mai desăvârșită lealitate, înțelegând să trăiască cu poporul român în cea mai deplină armonie și frăție” — au venit să declare în fața Excelenței Sale Domnului Nicolae Ottescu, Rezidentul Regal al Ținutului Mării, exponenții cei mai calificați și mai autorizați ai acestei populațiuni, în frunte cu d-l Selim Abdula-chim, fost deputat și șefii lor religioși, cerând totodată să

fie înrolați în „Frontul” inițiat de Majestatea Sa.

Și tot astfel reprezentanții cei mai vaabili ai Dobrogeenilor de origine bulgară, în cap cu d-nii Jean Athanasof, Ion Tudor, ing. G. Ivanov și a — prezintăndu-se Domnului Prof. Silviu Dragomir, Ministru al Minorațiilor, au finit să repudieze demonstrativ și formal categorisirea de „MINORITARI”, declinând toate privilegiile oricât de sclipitoare, ce ar fi putut decurge din această situație, și cerând să fie socotiți simpli și leali cetățeni, în rând cu Românii, așa cum au luptat și în război.

Parește, au disonat pentru (continuare în pag. 4)

Roadele Reformei Administrative

Constituirea Asociației de drumuri și telefoane a Ținutului Mării

Excelența Sa Domnul N. Ottescu, Rezident Regal a convocat azi la Rezidența Regală pe Domnul Prefect și județului din Ținut și pe toți primarii, pentru constituirea asociației de drumuri și telefoane a Ținutului, în conformitate cu art. III din legea administrativă.

A această constituire corespunde intereselor necesități pe care noua lege administrativă — concepută numai în spiritul de promovare a intereselor generalii — a făcut-o posibilă.

În urma acestei constituiri, cu fondurile de care dispune asociația, rețeaua telefonică va fi întinsă în tot cuprinsul Ținutului Mării iar drumurile vor deveni practicabile.

...

Înainte de de părăsire Excelența Sa Domnul Rezident Regal N. Ottescu relevă id printre membrii adunării pe primarul comunei General S. Arșirescu din județul Constanța, aduce la cunoștință adunării țara frumoasă a acestei primări, care fără îndemnul nimănui din proprie inițiativă, stătea de subțiat lui de bun român și gândind aceleși simțăminte la capul autorității din satul lor, a luat inițiativa străgării fondurilor necesare pentru cumpărarea unui teren și dăruirea ei regimului 24 infanterie din Constanța. Elogiul gestului acestui primar și înțelegerea pe care el a găsit-o în sătul populației comunei sale Excelența Sa li dă ca pildă adunării.

Drugi răspuns la cuvintele Excelenței Sale, D-nii Prefect și județelor Cahiacra, Dorosior, Ialomița și Constanța țărăni glas cu înțelegere adunare de primari prezentați în județ, la care Excelența Sa leagămintă că laudă pilda faptă primarului comunei General S. Arșirescu, toate comunitățile din Ținutul Mării, cu întreaga populație română, să strângă samole

necesare pentru cumpărarea unui avion de bombardament din partea Ținutului Mării.

Arhivarea Excelenței Sale la simplizarea adunării țării, și înlocuirea la cavitate de lachare și arate la adresa Mijlocului Sale Regelui Carol al II-lea.

Cu acestea poziția de constituire a Asociației de Drumuri și Telefoane a comunei din Ținutul Mării, a luat sfârșit la ora 13 și jumătate.

Curtea criminală din Constanța are în slăbșii o sală de ședințe

Localul Curții de Apel din Constanța este cu totul nelucrat pentru o bună administrare a justiției, de având decât o singură sală de ședințe.

Excelența Sa Domnul N. Ottescu, Rezident Regal, fiind solicitat de D-l Prim Președinte al Curții de Apel, Traian Lăzărescu, a aprobat ca Curtea Criminală să-și țină ședințele în sala mare a fostului consiliu județean din localul prefecturii județului.

În acest scop s'a pus la dispoziție Curții sala împreună cu două camere pentru Domnul Magistrat.

Soliditatea arătată pentru noile obiective, a produs o vie impresie în rândurile justițabiilor, magistraților, și avocaților cari văd astfel la noua organizare de stat preocuparea permanentă și rezolvită a problemelor obiective, o instituțiune de stat înțelegând să servească cu interes și atenție când obligațiunea nu este la sarcina sa.

Nu se poate face abstracțiune că organizația de stat este compoșta tuturor autorităților și deci dacă din punct de vedere al administrativii este o separațiune a puterilor, din punct de vedere al problemelor generale este o interdependență.

De necrezut și totuși adevărat!

de GH. ȘTEȚCU

Am sub ochi adresa poștă a Episcopiei Tomisului cu No. 1509 din 7 Aprilie cit. semnata de preotul Stăicu, pentru care am toată considerația și totuși, mi-ar părea bine, să fie o simplă iluzie optică.

Nște buni prieteni, persoane de toată considerația, cu care am colaborat mult timp, pe care-i cunosc cum mă cunosc pe mine — și anume: Const. N. Filip, Petre N. Bărzan, Dumitru Ionescu și Gheorghe N. Ionescu, sunt citiți ca „inculpăți” (cuiziți bunii creștini?) din ordinul Sf. Episcopii, pentru a răspunde la următoarele puncte de acuzare — se zice — aduse de P. Melinte.

1) Excluderea preoților deservenți și, în special, a preotului paroh respectiv dela administrarea bunurilor bisericesti.

2) Inșușirea de prerogative Chiriarhale, împotriva legilor și regulamentelor în vigoare (cazul demiterii epitropului cassier în ședința consiliului parohial din 6 Martie 1939).

3) Nesocotirea ordinelor și dispozițiilor date de centrul eparhial (învinuirea epitropului cassier și a preotului paroh pentru că au primit lumânări dela Sf. Episcopie).

4) Atitudinea lipsită de respect, în public, față de slujitorii Sfântului Altar.

5) Nereguli gestionare.

Nu voi discuta decât în parte, punctele așa zise de acuzare, aduse de un om care nu merită prea multă atenție, din mai multe puncte de vedere.

Voi îndrăzni însă, să discut ușurața — ca să nu spun altfel — cu care organele superioare bisericesti pornesc unele anchete, în timp ce multe fapte urâte reclamate repetat, rămân necercetate și nesancționate.

Cum de au putut aceste organe, să dispue o ancheta cu citiți și zurgăiați, când și cel mai marunț de acolo cunoșteau laptele meritorii ale celor puși sub acuzare?

Nște creștini ortodoksi, oameni în vârstă, cu trecut nepătat în viața publică și particulară, cari și au sacrificat timpul și prietenii, unii 12 ani în șir, pentru a munci și a ridica prestigiul bisericii, pentru a-l aduna fonduri, cari până la 1926, se îroseau în buzunare fără fund; niște oameni cari, de când trăiesc în Constanța, cercetează regulat biserica, îndeplinesc toa-

te canoanele cerute de Sânta noastră biserică, în timp ce unii din slujitorii altarului îi transformă în tarabă și se cinstesc cu via la adăpostul științelor ușii împărătești!

Prieteni numiți mai sus, sunt cunoscuți personal de Prea Sfințitul Episcop Gheorghe, care este convins că sunt buni creștini, și au făcut numai bine acunând avere bisericelii Adormirea I, cum nu a mai făcut nici o alta episcopie din Eparhie și totuși Prea Sfinția Sa s'iasat încredințarea unor subalterni interesați, să-i ancheteze, după deaunțul unei coade de topor, un om care, deși epitrop cassier, habar nu are de Statutul pentru organizarea bisericii. Să fie oare epitropia un pașalac, peste care să te poți menține, — ce rușine! — cu ajutorul unor neisprăviți, cari vâncează postul de paroh, dacă va deveni vacant, pe cai lauralnice, nelădrăznind să se prezinte la concurs, așa cum a cerut consiliul parohial?

Acest consiliu, din care fac parte și prietenii numiți mai sus, pentru considerațiuni superioare, a cerut ca acest post să fie ocupat prin concurs. Nu se poate un gest mai frumos, mai dezinteresat. Cel pregătit, cu aiese calități, bunii cântăreți, bunii predicatori și cu bune purtări, teolog din Eparhia Tomisului, să poftască la concurs; iar cel neisprăvit, cari voesc să așungă numai prin ușa de din dos, să și pună cenușe pe cap și să meargă la periferie, în mediu potrivit, spre a face apostolat, dacă se simt în stare, nu la biserică noastră, care prin strădania unora dintre noi, fără concursul preoților, are azi o însemnată avere, este bine cercetată de credincioși, cari așteaptă cântări Dumnezeiești, predică frumoasă și înălțătoare, așa cum trebuie să practice urmașii lui Hristos pe pământ, nu să fie capturata de negustori necurați pe haine și la sulț, ce urmăresc numai câștiguri materiale.

Dintre aceste falmoase capete de acuzare voi discuta cele înșirate la punctul doi și trei, în care se vorbește de prerogative chiriarhale și de necesitatea ordinelor și dispozițiilor date de centrul eparhial (cazul demiterii epitropului cassier).

Prerogativele sunt rar înțelegătoare; ele își au rostul, în împrejurări deosebite și (continuare în pag. 4-5)

LITERE - ARTA

Pe drumuri nesfârșite

Pornim spre larg cu barca noastră mică
Și'n suflete cu-un vis de Primăvară
Săni cucărim, în depărtări, o țară
Sau poate o insulă cât o furnică!...

Avem, ca arme, — un cântec și-o ghitară
Și drept cărmaci nu-e dorul fără frică,
Iar stelele au vrut să ne prezică
Noroc, în expediția legendată...

Cu vânt de vest în pânzele întinse,
De trei ori prora bărcii noastre atinse
Un alt chenar de zare fermecată,

Dar de am aflat cum cerul însuși minte,
Noi tot ne ținem drumul, înainte
Spre-un țărâm ce nu-l auzgem niciodată!...

AL. GHERGHIEL

Pântână sunt...

MĂESTRULUI G. ROTIŢA

Fântână-a. Luce unda mea:
Oglindă cui din mine bea.

Făguz săpând tăcut și trudnic,
Făpti din veșnicul măster:
Să-și joace Dobrogea, brudnic,
Să rîdă-azar, să surlă cer.

Venacur s'au scurs, pân' ce-o ajunsă
Cu munți de cremene-și străpunsă.

În metau-i, cu scâderi și creșteri,
Prin strățuri seci și-avare peșteri,
Ea a scâdât comori ascunse
Și tuine purast nepătrunse.

În ea născut născoc, căie
Pe veci în beznă-s coborite.

— Strălucă-odăncul. Mi-î vedeți?
Drumeți, odăncul meu î beți.

GEORGE VOEVIDCA

Un volum manuscris „Nerv”.

UN AED PONTIC

OVIDIU. Eol cuprins de feră, trimite legiuni de valuri la a
săltul fărâșelii scitice. Crește de vai, dătealaie, — din care uragiu
smulge pulbere de marmoră — pundează cu alb apa vântii ca un
gbrax biciclit de gir.

Trist, singur în noaptea, Ovidiu își poartă praia spre mare,
Furtună în sufletul lui, lărmă pe mare. Tomi a rămas în amfiteatru,
în fufeneric. Zidurile cetății au leat și ele culoarea nopții; aproape
se confundă cu ea. Vântul l-a făcut să-și plece capul în piapt. Că
bosit, s'a oprit pe țărâm. Își aduce aminte... Decretul de religie
va ajura într-o insulă frumoasă, undeva, pe Marea Noastră. Acolo
marea era albastru; odihnea calmă, albastru, sub un soare blând.
Acum sudul fozorit e departe, departe Roma eternă, departe locu-
rile și liniștea dragi. Acolo soare, senin și briză cu adieri moi,
aici :

Ce munți înalță marea, spre Cer, de ape grele!
Ai crede că talozul se va lăbi de aște,
Ce văi se cassă ierăși, când valurile ocl!
Ai crede că vor sparge întunecimi de lod*)

În cetate barbarii poate dorm de mult, somn gros, cu ar-
mele căpăți. Vântul și-ară răpăsuic și murgăli mării îi face și
mormăe cuvinte nefotoalese la barba fărâșelii. Doar el, Ovidiu, ca
gala și popșile versuri, aici, unde urechea nu aude decât muzica
rece a răsărită izbit de oțel, a săg-și siobozită din arc și a lui
Boreas deslășăit pe stepă și pe ape. În fața mării din care nu
mai vede acum decât creșta de val surpându-se nefolcărut în
dătețării de soare, buzele lui șoptesc :

Doar cer și mare... Ochii nu văd nict-o flință,
Cu valuri marea, cerul cu norii amenință,
Iar între ele vânturi învoibură furtună,
Că undă nu mai știe nict cui să se supună .)

Demult, o mare la fel sbuciumată era gata să i îneca corbi-
bia; gâdra atenți :

Da, vom pieri. Speranțe de mântuire nu-s
Un val — venind — pe mine s'a prăvălit de sus
Văd mai trăi o clipă... Tădăzului nebune
Imi vor pătrunde gura șoptind o rugăstune *)

și-i împlore pe zei :

Făți bun, zel verzi ai mării, și nu lev-și în mine;
e de juri că Joe mi-e dășmanul cumpit;
feriți de moartea crudă un suflet istovit,
căci nu mai poate unul care a pierit, să plar! **)

Acum îi pare rău că a implorat milt. Nu știa ce viață gras
li ștăpă. Era mai bine să li pierit în Marea Ionică. Aci nu le-
trunia asprimea viații din stea pontică, nici dorul meran creacod
pentru Ansonia în adăncimi albastru, învâșmăntat în văi albu, iar
li odihnit trupul în templul de clesțar al Amfritei. În loc de tte-
gurea vântului, sasur lin de hârle pe care lanecă ne-ștăzate mlti
de sirene.

Dar n'au vrut zeii :

Zac istovit la margint de țăr și de popoar! **)

Gânderi negre via — stol de corbi — să-i aporească dare
rerea. În Roma a lăsat o soție iabitoare. Zi de zi, gâdăi lui că
mai cerat el îi în hict :

Din orice amintire mi-te arăși, arșe,
Și intina într-una și-e cred-țicordă îe;
Cu tine stau de vorbă și mi tem chem în șoapte;
Nu-î zădă sănd la tine să nu visez, nu-î noapte **)

Pentru el a pierit orice nădejde. Va mveri departe de cetate
Eterna și nict în moarte nu-și va găti odihă :

Ah, de-ar pieri cu timpul și sufletul prin moarte
Și n'ar scăpa de fiăcări din mine nict o parte.
Dar, docl drept ce spune Flăgora, că dăhul
Nu moare, ct colindă în sbor întreg vădăhul,
Atunci, tot printre umbra șarmate, umb a mea
Va rătăci cu manii barbarilor și ea. **)

Soție dragă îi va împlini ultima regă :

Tu oasele în urmă să mi le tel. Imi spun
Că doar așfel, prin moarte, scapa-voiu de surgh un.

Pe urma mea pres-ra și frunze și arome,

Apoi îngroapă totul în preșjma scumpei Rome **)

Și ospitalul îi este gata. L-a scris cu mâna lui :

Aici zac eu, poetul amorului vestit,
Ovidiu, prin talentul meu însumi am pierit.
Tu, care treci pe cale și ai tubit, să spui:
Tădăna peste oase ușară fie-î tai! **)

Vor alta vom de el, relegatul, au vrut, poate măși să i ștăst
din amintirea Romei, dar

Spre — aducere aminte

Sunt câșje pe care le-am scris moi înainte
Și care cred că țărâmă un timp îndelung t
Imi vor aduce 'n lume, oricând m'au vătat. **)

Frigul a pas săpăpire pe el. Tremur. Cu pași grei, (băș
se înșoptăză spre cetate. O poartă usăgră îi lăghete și se toch
grea la urma lui. E pustie cetatea în noaptea, cu vântul mlti
vârsat peste ea. Doar scuturile străjerilor de pe ziduri — lăc
în fufeneric — mai fac dovada că aici e viață.

Într-o casă modestă, la marginea cetății, adoarme ftrăie, pr
tre suspine, viziă în Ansonia, Ovidiu, veat aici acum 1900
zai să-și căte Tristete pe aceste uoleșguri și să tre-că în ist
ca primul aed pontic.

ROMAN SĂCĂREANU

*) Tristia I, 2, V. 19-30, trad. Ioan Micu. Biblioteca „Cartea de
Iocana” — Cartea anului 1939 No. 17-18. Constanța, 1939

**) Ion Micu trad. Tristia I, 4, „Dobrogea Junca”. An. XXXV, No. 2,
Febr. 1929

***) Ion Micu. Tristia și traduceri din poezii antice. Cernăuți 1927.
Tiparul Bucovinei 20000. p. p. 14-15

CARNET-BLOC

CORRESPONDENȚA acestei pa-
gini — manuscrise, cărți, reviste,
informeții — Ergoniu V. Heralambie;
Ion Răși, 110, Constanța.

D. GEORGESCU-Talcea este
regat să expedieze materialul poe-
tic promis.

D. MIRCEA ELIADE a făcut
o apărare românească camăste mult
șteptat „Nucle în cer”. În nu-
mărul viitor vom consacra o lă-
gă dare de seamă acestei cărți
care merită întregul nostru omă-
giu.

Dar domnia-șe în afara de ac-
tivitatea epică mai încează totuși,
și pe lărmăli și filosofic. Mărturie
ne este tomul prim din revista
„Zalmoxis” pe care o redactează
d-șe și care — lăra aici o exa-
gerare — este o sursă singu-
lară în cultura română. Într-ade-
văr revista această, copriștoarea
de istoria religiilor, și care șpare
ca colaborarea a o serie întregă
de somități universale în materie,
ar face cictă oricărui nașion. Iată
de ce, rândușie noastră de aici
la mărturisim ca o mare bucurie
pentru activitatea d-șei Eliade.

„UNIVERSUL LITERAR” este
cea mai bună revistă săptămânală.
Mai precis formulat: a devenit
cea mai bună revistă. Ultimela
numere și-au atigerat colaborarea
unor scriitori de seamă. Este da-
stei să citim: Livia Rebreanu,
Rada Gyr, Victor Papilian, Mircea
Eliade, Vasile Băncilă, N. Crăve-
dia, Mircea Strelciul, Iulian Ves-
per, George Banea — pentru a
ne face o idee precisă de ființa
inoșă sub care se prezintă. Dar
în afară de acești oaspiși, oare-
cum, ai coloanelor revistei de pe
Bresolane mai sunt garanție pen-
tru reșpita și estetică d d Const,
Pântăneru, Rada Stereșcu, N. Ni-
colaeșcu, Mircea Mateescu redac-
torii, care împreună cu direc-
torul lor, d. Victor Popescu, robo-
tesc cu fișeșe număr și care-și
merită primira aceste întregă
noastră lăudă.

De alfel — „Și în timpurile
— despre „Universul literar” noi
am scris încă dela primul lui nu-
măr într-un mare și românesc
cotidian bucureștean, vestid-
de atunci lectorii da-a da întreg-
gel lor gir acestei reviste.

N'AM mai primit „Pântănel”
— excelenta revistă dela Cal-
razi, de sub conducerea d-șei Er-
gonu Conălc și de pare riu că o-
bligățiile civile ale directorului și
nu-î dan răgaz pentru a face să

apără cât mai regal această re-
vistă, care — repetăm — este
una din cele mai bune din pro-
vincia românească.

„AZI” — succesoarea revistei
„Cuvântul liber” (care cel puțin
avea curajul să și vopăsească în
roșu literale, după cum și erau și
intențiile) — șpare sub conducere-
rea voșei domo Zăbăra Stăneș
în fiecare săptămână și de fiecare
dată constituie adevărate perle de
bilaritate prin proștia colabora-
torilor. Dar, în paranteză, fiindcă a
venit vorba și de d. Zăbăra Stă-
neș, domnia-șe e cerat cu căliva
zui în armă d-lui Tudor Arghizi
o carte de vizită pentru a între-
în păine ca agent scoperit. Des-
pre această cerere — pe care d-
l Tudor Arghizi a refuzat-o indig-
nat — scria autorul „Cărții ex-
jecșion” în ale sale mail regretate
„Bucureștii de papăgal”. Faptul că
astăzi d. Z. S. este director de
revistă — și încă de revistă cu
pretenții de monopol a tot ce e
ște... poetic n'are decât să ne
mirr. Dorim însă viață lungă re-
vistei „AZI” fiindcă este o dis-
tracție șgară săptămânală și fiind
că ne costă decât cictă lei.

D. G. CĂMINESCU își publică
și oșu „Jurnal literar” cu mare
regularitate. Dar această nu i de-
șjue ca o revistă să fie și bună.

„DOUĂSPREZECE SCAUNE”
este o carte scrisă de doi reși și
tradusă în românește de Emilian
Bucos (pe a cărei carte de vizită
se poate scrie „vechi toy și de-
mocrat”). Cu doi ani în urmă
am cictă o ștă carte „Povestirile
unui cctic” de Arcadie Averenco
în traducerea lui R. Dăncel. Am
amintit-o peotrăcă dacă „Poveș-
tirile unui cctic” sunt, într-adevăr,
cele mai splendide bucăți de ha-
mor din literatura reșă apoi to-
stăi de adevărat este că „12 sca-
une” este cea mai fără șeș și
tămpită carte cictă în ultima vreme.

DOAMNA VIORICA PETRU,
colaboratoarea paginii noastre, a
pus sub tipar monografia d-șale
intitulată „Un domn valh: Ale-
xandru Basarab III” — Volum
acește, care pe lângă importan-
țelor știri inedite din istoria ro-
mânească mai cuprinde și o per-
sonală privire asupra istoriei mun-
tășeșii, va li difuzat librărilor cu
ocazia lansării cărții.

Monumentul
anexiunii
Talcea

UN GRUP de tineri scriitori
locali au luat inițiativa unor seri
de poezie publicată în Măș
Eminescu dela a cărei moarte se
impitnesc anul acesta 50 ani. Se
va cictă din opera marelui bard
și, de asemăni, se vor produce
și cuvinte festive la adresa sa.

LA APARȚIA acestor pagini
subsemnatei va fi în București
pentru a trate cu tinerii scriitori
dela ștătoare pe care accepșu o
vor ține în luna Mai în Conștașe,
în colaborare cu scriitorii tineri
locali.

Reamintim din participații a-
cește ștătoare: Coca Fă-șo, Ovid
Căleștoș, Vicășă Hășă, Miron
Sara, Ion Șngășiu, Vioreca Petru
Zos Faleș, Dimitrie Oțaria, Nic.
Vioreca, Al. Șășășu, etc.
Ștătoarea se bucură de înal-
tel patroaj al Excelenței Ște d.
N. Oțășșu, Rezident Regal.
EUGEN U. V. HARALAMBIE

S a pus sub tipar, în ediție
de lux :

Quatrene Dobrogeane
de CONST. N. SARRY

RELIGIE - SOCIALE

Insemnări

Cu numărul apărut pe luna Martie, excelența revistă de artă și cultură dobrogeană, „Pontice” își urmează luminoasa linie trasă încă de la început de acel Meceș, atât de binevenit pe acest pământ al nostru, uitat de multe ori.

Este vorba, se înțelege, de autorul minunatei schițe de psihologie din numărul trecut „Pe terasa Casinoului” în care se dau preocupări serioase de educație într-o formă literară despre care vom vorbi cu alt prilej. În numărul din urmă din Ioan Micu și Radu Vulpe aduc noi contribuții la cunoașterea pământului dobrogean: cel dintâi ne înalță sumare însemnări asupra cetății Abritus, despre care s'a vorbit prea puțin până acum. Așezată în avant stăpa dobrogeană, dincolo de Dumbrăveni, limita de sud a județului nostru Constanța, Cetatea Abritus a fost legată de Tropaeum Traiani (Adam Clis) și de Ulmetum, printr'un drum de la Nord la Sud, drept prin mijlocul Dobrogei.

Dr. Radu Vulpe în „Considerațiuni generale asupra istoriei Dobrogei”, arată trăsătura dominantă a trecutului, alcătuit din conflictul perpetuu dintre ambițiile meridionale și reacțiunea Carp to-danubiană.

Prin schița „Fata Morgana”, d-l Valerian Petrescu ne desvăluie un minunat talent descriptiv: „E atât frumoasă odăhaltoare pe întinsul acestei câmpii a Bărăganului, când holdele sunt pline de tinerețe clorofilă etc... Încât priveliștea nu mai este un peisaj ori o înfățișare monotona de câmpie fără sfârșit, ci un miraj care se încheie la orizont ca valurile repezi ale unor fugărite ape fără răgaz. De jur împrejur, în depărtări de deșert. Bărăganul cel neaprinz este încrustat totuși de un hotăr, E apa morților. O viziune de transcendentă, care a patine aici pe pământ, sufletelor de dincolo de nor”.

Iar mai departe: „Când soarele e la amiază și genele sunt umezite de atâtă căldură, când liniștea isvorăște din plin la tot pasul... când singurătatea stăpânește totul cu o imobilitate de stâncă, doar Fata Morgana a câmpului își înalță metereze de ape în zarea serafică și mână val după val într'o goana nebună și, pace adâncă”...

Am reprodus aceste scurte pasagi cu încredințarea că nimeni nu ne-a dat până astăzi o descripție mai minunată a Fatai Morganei, acest fenomen specific Bără-

genului și stepei dobrogeane, ce d-l Valerian Petrescu.

Prin aceasta d-sea își fixează locul între scriitorii români, Sandu Adea, Odobescu, Alexandri și omul politic Nic. Filipescu care ne-au descris frumusețile, sălbăticia și neprevăzutul din Bărăgan.

D-l Constantin Sarry cu cei treizeci și cinci de ani de activitate publicistică ne dă o scurtă monografie asupra vieții și operei „Ilustrului”, cum îl numeau prietenii pe nemuritorul Ioan N. Roman.

Sufletul acestui animator, ca și activitatea pe toate tărâmurile — poet, ziarist, luptător pentru dreptate și adevăr, ne sunt redată în formă de o valabilitate impresionantă. Dar mai presus de toate, d-l C. Sarry ne înalță și actualizează sufletul de dobrogean și apărător al provinciei noastre prin amintirea aceluia memoriu „Drepturile, sacrificiile și munca noastră în Dobrogea

și de pretențiunile bulgarilor asupra ei”, întocmit de maestrul Ion N. Roman și atât de documentat încât încredințăm Conferința Pații de la Paris din 1918-1919 despre drepturile noastre indiscutabile asupra Dobrogei.

Prin această prezentare sintetică a vieții lui Ion N. Roman, D-l C. Sarry, tipul cel mai reprezentativ al mediului dobrogean, autentic dobrogean, ne dă dovada aceluiași spirit de largă și obiectivă înțelegere ca și în suficientă pentru toți care au depus o muncă constructivă pe ogarul românismului.

Cu aceste sumare note, revista Pontice se impune tot mai mult atențiunii cititorului dornic de o trăire în cadrul vieții dobrogeane, prezentată în formă atât de variată, dar în binate într'un tot organic.

V. HELGIU

—xx—

Patrie și huzur

de ION LOLU

Căzmit de altmieda conștient, după 13 ani am revăzut Cădeț-gara noastră marelui. Pe șoseaua Brașov-Figăreș, astăzi, ce aproape 6000 locuitori la majoritate Sași, stă adăpostit de Măgăra Cădeț, ghiză imensă, protectoră mai ales pentru florile vestite la toată țara.

Nu fără emoție am pășit pe străzile bine îngrijite ale satului, deosebit de curat și înțeles deosebit de arhitectură modernă și adăpostul cetății ce farsăra obolite, cu porți masive — bariere pentru orice treceri, chiar pentru cele spirituale. Pe aici trăiau acum 16 ani bătrânii și tinerii, înțeleptele fete și adolescenții noastre de ieri și de azi, pe pragul casei cu care închidem și dăruim deosebit de viață, să pe care răsună și în hărmălele noastre.

Ori căl de rotile gospodăriei și li fost astăzi Roza, Mihaela Lăci deci ori căl de indiferență ce ar fi lăsat revăderea lor, totuși, imaginea din trecut venea cu desăvârșire lor și cu umbra slabă a emoțiilor de odinioară, astfel mistuită de vreme, lăz de ce drumul de la gară până la Divizion a rămas aliași popasuri în care priveam unele case ce pe niște piese de expoziție retrospectivă, așteptând încă zădărnice înălțarea cedrală terestrală cu chipul viu, blond și dardelii al Rozel, al tîndei sau al Lăci.

Astăzi totuși așii erau ochii care priveau aspectele Codlei, alta ini-ma care primea impresiile.

Am fost cartirul într'o casă de gospodărie sau, a drepti mai din mijlocul satului, deci mai fastărit, totuși gospodărie rurală. Casă masivă, curte tip săsească cu toate scapatoarele pe o parte, totul al-cizat din bolșug, cu multe chib-zăire pentru rezolvate practice.

În casă, dormitorul geozăi par-chetă. Lumină electrică, bal... o buclărie și frigărie și ploșter de cerșărie. Mie mi s'a dat o odăo casă din mare, mobilată fără nici un detaliu care ar putea trîda căl de căl sensibilitate, ci numai sobrietate nordică, cezoasă. O bibliotecă de tute modernă ar-ăta de sub cristale o sumedenie de clasici germani — filosofii și poezi — tot cărți legate în piele sau în piază. Dintr'ele răstăren aleget și voluminos de *Heimatbuch* — registre de cetățenie ai Aragovalui. Alături de bibliotecă un pupire pentru muzică de care se rezema o vioară. Pe parteră Mozart.

Doi lucruri m-au impresionat în-ă ca oștire: Pe o masă-bi-rou, se alia o istorică a Germano-ilor din Transilvania, cu referințe nu numai la trecutul ci și la prezenta acestei populații de veche colonizare pe pământ românesc. Pe coastă lăsașă imprimată o vignete foarte simbolice, un lăz de anticipare condensată a conștientăii cărți tipărite ce gotice. Căprindea vignete coranțe de spini și de țevă, o coastă și o ipadă care se înlocuiesc: Tălmă-cre extrem de simplă: *suferință, a orie, muncă și iuptă*. Am cre-șut la început că poate fi cumva marca editurii, dar mi-am dat seama că simbolul depășește istorical unei editurii.

Ai doilea lucru care mi-a reșit-out atenția a fost un covoraș de perete brodat de mână. Am stat ca se gândește la mai toate casele săsești din Ardeal.

În mijlocul covorașului stema Ardealului cu lei heraldici păzind scutei cu cele șapte cetăți ale li-ntului, de la care Ardealul s'a

scutit în numește *Siedenburg*. Sub stema Ardealului alte suspre-zute scuturi, mai mici pentru di-versea orșă, toate brodate cu precizie a celei și țirte proteu-țoare care este hera d'ice. În dreap-ta și în s'anga stemei centrale stă brodat cu litere gotice: *Stie-benburg: Aest Heimat, adică, în* traducere românească: *Ardeal dulca patrie*.

Întăleg și surprinderea mea, transformată în nelinișă, ce pri-vira la cele citite pe covoraș. În acel moment, se turbareă pentru mine apele limpezi ale acțiunii de patrie. Mi se părea că nu-mi co-nosc limba maternă, din moment ce Ardealul mai poate fi patria altui popor decât al celui românesc. Dacă se mai adaugă și in-terpretarea vignetei, care avea elar pe ea coranțe de spini și o spădă, conștient că turbararea mea era îndreptățită: nu puteam accepta o singură patrie pentru două popoare de existență sincro-nică, după cum ne acceptăm ideea țării de stăpînire germană pentru stăpînirea pământului românesc al Ardealului — așa cum arată vignete.

Patria implică pentru mine exis-tența unei pământ atipic de o masă etnică unitară și uniformă cu năzuințe. Ceteau nu întră în această unitate și ex-formitate are dreptul, cel mult, să și nomenescă pământul pe care s'a născut, toc natal, astel nu.

Patria implică unitate de limbă și de credință, apoi sfericită și glorie, menț și leptă înr'adevăr ca pe simbolica vignete, ce sin-gura deosebire că simbolurile nu puteau fi valabile decât pentru românii.

Tot sărăind de-mi în minte cerță-tul patrie, mi se ivi ca din neguri unei adagio, care, deși lătu ca limbă, se apără în vremea mai diaspore noi: *bene, toi patria, adică* și unde este bine, acolo-mi-este patria. Totdeauna am dispre-țuit această maximă germană, pen-trucă am văzut în ea expresia unei patriotisme de conștar comer-cial, fără nici o legătură ce adăv-retul patriotism, acela al țării. Mi s'a înșit acest adagio, pentru că mi-a indicat posibilită și patrie huzarivă. Așa d-l Ardealul poate fi pentru noi *stiasse Heimat*.

Dacă î-ași fi întrebă pe tatăl meu, care, din întâmplare este ardelen, unde vede mai adăvărăt spiritul Ardealului: în cele corise pe covoraș sau facole țaleșșe pe vignete, sau singur că ar fi epri la vignete — *socotind-o un simbol românesc* — cu singura deosebire de interpretare că ar fi înțicat coasa mai mult un in-strument de luptă decât de muncă.

N'am s'ris rânduile de ma-pă ce nici nu gând rău pentru teamul disciplinat și sobru și năzdel male dote Codice. Dim-goiță, admir minoritatea săsească pentru îndentificarea ei cu pământ-sol ardelenesc, îndentificare mar-tiană brodată și gotic pe mii de covoraș. Admir sincer ordinea germană când nu este imperialistă, după cum admir și patrișșe de creațiune ale poporului care a dat omicării pe Goethe și pe Beethar-ven, dar nu pot fi împiedecat să casti adăvăratale rădăciale ale Hei-matului ardelenesc de colonizație decât în acel *ubi bene, toi patria*.

Gădăul mi se dăca la cel mai îndentificat colonișș al pământului românesc, la cel din Dobrogea de Sud, românii din nordul Dab-

(continuare în pag. 4)

Țărm în doliu

Un rug enorm își părăsește 'ncet Văpăile, în port acum retras, Cum s'o retrage sufletul cândva, într'un ceas, În zări, din rugul nostru de brădet.

Până departe se întinde pace, Ca niște munți ce nu se mai zăresc: Singurătăți albastre 'n larg o pescuiesc, Rostogolindu l' undelelemnul sfânt încoace.

Dar luna când își moale-atlazu 'n mare, Răsfrânge 'n apă foi de oglinzi Și ascuns în stămpărarea lor surprinzi Că te îmbată propria-ți uitare.

De ce suspini de odată prăbușind, Talaz înalt, privesc ta în gol Rămasă, ca o pasăre, de stol, S'o trocească pașiști de argint?

DUMITRU OLARIU

Din volumul „Crângurile Cerului” ce va apărea în curând.

CONSTANȚA

(1918)

Cetatea veselă, Constanța, ecoul gloriei grecești Și-a stins rânită azi surășul, prinzându-și doruri ingerești; Din înflorita sărbătoare păstrează proaspăt doar regretul Și exilat a doua oară, pe soclu trist cată poetul

S'au șters din orizont fantome ce'nusufleau pustiul larg Cu siluete legănate în ritmul leneș de catarg Și pe'nserate „pescărușii”, în sboruri frănte de cascada Neturburăți, cu glas de cobe, se'ndeamnă lacomi după pradă

Când mânăoase, când tacute pe lângă ziduri sure trec Purtând în spumă nostalgia naiadelor din evul grec A valurilor caravane, — solie pașimilor mării, Gîemând de oarbă'ncațușare ori blând supuse 'nșeninării

Doar ceața albă ca un giulgiu alunecă tîrându-și trena Pe străzi pustii înflorate de tînguioșul glas — sirena; În noaptea umedelor șoapte ecoul ei adănc răzbate Și'năbușită 'n întuneric visează liniștea 'n palate

Cetatea veselă pierdută e stafie chinuitoare Cu stăruință ne'ndurată icoana ei surăzătoare Mă urmărește amintindu-mi, în ora grea a depărtării, Iubiri păgâne prohodite de sbuciumul eterm al mării.

AL. ȘTEFLEA

MINORITĂȚILE DIN DOBROGEA

(continuare din pag. 1-4)

moment în acest concert armonic, concetătenii noștri mai proaspeți de origine bulgară, din Dobrogea Nouă fără a ne îndoi cătuși de puțin că și aceștia vor stărși prin a se încadra, în cele din urmă, în ritmul unei vieți și activități, care nu concep și nu admit decât o Dobrogea emnamente și esențialmente românească — întru aceeași pledând nu numai drepturile istorice, ci înseși interesele vitale și materiale ale acestei provincii — să ne oprim astăzi puțin, principial, asupra problemei așa ziselor „MINORITĂȚI“.

Născocire a unui ideolog de peste mări și țări, impusă la încheierea dovedită atât de precară, a păcii — „departe de a asigura ordinea și pacea socială, protecțiunea minorităților, așa cum a fost organizată prin diferitele tratate, este un ferment de discordie și de ură națională” — cum foarte judicios constată d. Bloc'senski, în „Revista Științelor Politice,” (Ian.—Mart. 1922).

Și totuși, precum se susține într'un raport adresat Societății Naționalelor, chiar în toată discuțiunile din jurul chestiunii ce ne preocupă — cei ce au conceput sistemul minorităților, nu s'au gândit a crea, în sânul anumitor state, o masă de locuitori cari să se considere perpetuu ca străini organismului general al națiunii; ci, din contră, ei au vrut, pentru elementele acelei mase, statutul protecțiunii juridice, capabil de a asigura respectul inviolabilității persoanelor și de a prepara încetul cu încetul condițiunile necesare la stabilirea completei unități naționale“.

Pentru atingerea acestui țel final, util și neîmăturabil, nu sunt însă îndestulătoare strădaniile, jertfele și virtuțile, oricât de mari și apreciabile ale guvernului și blocului, să-i zicem și noi, „majoritar“; nici chiar bunele și pe alocorrea instinctivele tendințe ale presupușilor „minoritari“. Pentru liniștea sufletească și prosperitatea materială a acestora din urmă, e tot pe atât dacă nu chiar și mai necesară, COMPREHENSIVNEA, leală și reală, a factorilor din afară, din cari unii (de ce s'o ascundem?) adesea încurajează și alimentează asemenea porniri divergente și turburătoare.

Iată de ce, apreciem la justa lor valoare declarațiunile făcute prin Martie a. c. unui redactor al oficiosului „România“, de către D-l Sucru Saracioglu, ministru de afaceri străine al Turciei, care la întrebarea ziaristului: — *Ce poate Excelența Voastră să spună despre minoritățile turce?*, a răspuns:

„Minoritățile turce există mai ales în România, Bulgaria, Iugoslavia și Grecia. Sunt alcătuite din cetățeni pe care îi leagă o sinceră comunitate de soartă cu țările lor. Concepțiile lor nu se deosebesc de ale majorităților respective“.

Punctul nostru de vedere în această chestiune — de altădată ori dezbătută în coloanele „Dobrogei Junie“ — este cunoscut și rămâne același:

Am crezut și credem că, drepturile așa zise minoritare se pot armoniza perfect în cadrul legilor țării, — și pot și trebuie să evolueze cu acestea. Cristalizarea drepturilor „minorităților“ în anumite legi sau într'un statut special, ar putea deveni o sursă de nemulțumiri pentru toată lumea și o piedică pentru dezvoltarea chiar a minorităților.

CONST. SARRY
De necrezut și totuși adevărat
(continuare din pag. 1-4)

grave. Oameni ca noi, creșcuți și trăiți în respectul legilor, în frica de Dumnezeu și cu rușine față de semenii noștri, nu discutăm prerogativele, ci le executăm. O condiție însă pretindem: Acel ce fac uz de prerogative, să nu abuzeze de ele, căci imprimă aneștia. Prerogativa este o sabie cu două tăișuri și Sf. Evanghelie ne învață că cine scoate sabia, de sabie moare.

Spuneam la început că așa fi dorit să am o iluzie optică și să nu vad cu ochii, sub firma Sfințit Episcopii, o asemenea adresă, o măsură menită nu să clădească, ci să dărâme din edificiul moral și sufleteș, al creștinilor ortodocși din această parohie.

Mai este încă timp pentru ca cei chemați și cu răspundere, să se întrebe, cum ar fi plăcut Domnului Nostru Iisus Hristos, care a alungat cu biciul din biserică sa, pe negustorii intrați în ea, cu gânduri ascunse și să procedeze în conștiință,

De o cam oțetă atâtă.
GHEORGHE ȘTEJCU
fost episcop al bisericii
timp de 12 ani

Nămiri de Ajutori de Primari

Se numesc, pe termen de 5 ani, în funcțiunea de ajutori de primar, d-ii:

Teodor Bebareh, căpitan, la comuna urbană nerepedioș, Carmea-Silva, stațiune balneară, din jud. Constanța, în locul vacant.

Consiliin Popovici, avocat, la comuna urbană nerepedioș, Eforie, stațiune balneară din jud. Constanța, în locul vacant.

O. Iaviso Cloroianu, avocat, la comuna urbană nerepedioș, Techirghiol, stațiune balneară, din jud. Constanța, în locul vacant.

Comandamentele GĂRZILOR NAȚIONALE

ale Frontului Renașterii Naționale din Dobrogea

- M. Sa Regala a semnat decretul regal pentru organizarea și funcționarea gărzii naționale FRN în baza aceluiaș decret au fost numiți:
- D. Colonei de rezervă Gheorghe Ion, comandant al Gărzii Naționale din Ținutul Marea.
- D. Major de rezervă Răzvița Mihail, comandant al Gărzii Naționale din jud. Caliacra.
- D. Locot. col. de rezervă Martolez Ali, comandant al G. N. din jud. Constanța.
- D. Major de rezervă Vartolomeu Simion, comandant al G. N. din jud. Durostor.
- D. Căpitan de rezervă Mexy Gheorghy, comandant al G. N. din jud. Iomâța.
- D. căpitan de rezervă D. Bogdan, comandant al G. N. din jud. Tulcea.

Pentru ridicarea unui monument Regelui Carol I

Sâmbătă 6 Mai, ora 8.30 se va da la Cazinoul comunal, sub patronajul Exc. Silei D-lui Rezident Regal N. Oitesc, un concert de gală, pentru mărirea fondurilor necesare ridicării monumentului Regelui Carol I la Poiana Mare-Dolj.

La acest concert vor da concursul d-na Valentina Crețoiu și Școala Trupului de Opera Română.

Patrie și huzor

(continuare din pag. 3-4)

rii ca și din sudul Peninsulei. Dacă pe pereții caselor lor așa vedea asemenea covorași, așa fi ca total de acord, bine țoalele ca rezerva logică de a fi scris pe ele: *Dobroge, dulci meleag al patriei*, pentru că ori ce colț al țării noastre, în granițele și actual, păstrează întruși ideea de patrie, de dulce patrie, al cărei zădăr îl simțim, mai ales, prin contrast cu amarul gustat în zile de sărăcie“.

Cât va trebui să mai treacă până când la casa colonizării române vom vedea o bibliotecă conștientă pe toți clericii răniți, o partitură deschisă la compozițiile lui Enescu, o istorie a românilor dobrogeani și covorași cu stema ținutului dela mare încadrată în cuvinte de măriție a iubirii de țară? Nu le-am admira atât pentru valoarea lor intrinsecă, ci, mai cuosebire, pentru valoarea stadiului de evoluție pe care l'ar creșta, prin ele, pe răbojul progresului românesc.

ION LOLU,
Profesor Bazarlic

Convocare

Comitetul școlar al Liceului comercial de Băieți „Regia Carol I“ din Constanța roagă pe toți membrii săi la parte la Adunarea generală ce va avea loc în ziua de 30 Aprilie a. c. ora 11 dimineață.

Dacă în această dată nu se va întruni numărul de membri reglementar, Adunarea se amână pentru ziua de 7 Mai a. c. ora 11 dimineață când se va ține cu orice număr de membri prezenți.

La Ceai Cafea și prăjituri consumați

Standard

Informațiuni

In numărul nostru precedent ne-am referit la o autorizație de construcție nouă în raza acestui municipiu, care a fost eliberată împotriva Regulamentului pentru construcții și aliniert.

Completându-ne informațiunile, aflăm că vorba de un pavilion eminamente modern, anexă la un restaurant ce urmează a se construi și întruși Regulamentul de aliniere e foarte vechiu, iar planul de sistematizare al municipiului abia în proiect, autorizația a fost liberată după o examinare la fața locului, chiar din partea d-lui Primar al Municipiului.

În cadrul soborului restrâns, noii conducători ai Camerei de Agricultură din Constanța, au depus jărmățul la fața d-lui prefect delegat Rădulescu și a S. Silei preot Rogășciș.

După cum am publicat, noua conducere a acestei instituții este formată din d-ii Ion I. Bănciu, președinte și Averel Butu și Ionel Popescu, membri.

Convocare

Comitetul Școlar al Liceului de fete „Doinița Ileana“ din Constanța, convoacă Adunarea Generală conform dispozițiilor Ministerului Educației Naționale pentru ziua de Duminică 23 Aprilie 1939 ora 11 a. m.

La ordinea zilei: 1) Votarea bugetului pe exerc. 1939-1940. 2) Descrierea gestiunii pe exerc. 1939-1939.

În caz când nu se vor aduna numărul de membri reglementari, Adunarea Generală se va ține Duminică 30 Aprilie, ora 11 a. m. cu orice număr de membri prezenți.

Președinta Comit. Școlar: MARIA ȘTEPAN
Secretar: Clemence Cristea

Oieria Pallas Constanța vinde 3 berbeci țigăi și unul Spanc dintre reproducătorii pepinierii. Prețul de vânzare este de o mie lei, bucată. Doritorii se pot adresa direct Instituției.

Crescătorii de oi, ce au batalii pregătite, sunt rugați a anunța pe D-l Dr. N. I. Teodoreanu Președintele, „Sindicatului Crescătorilor de oi“ Constanța, de numărul capetelor ce posedă întruși s'au primit oferte de cumpărare de la mai multe case.

Institutul Național al Cooperatei încheiază imobilul din Eforie „Căminul Cooperatei“ total sau parțial, compus din camere mobilat, prăvălii și sașă de restaurant. Informații la intendentul căminului din Eforie, sau proprietar în București str. Prezoianu 31, 4-

ȚINUTUL MĂRII Publicațiune

No. 10617 din 21 Aprilie 1939

Se aduce la cunoștința generală celor interesați, că în ziua de 15 Mai 1939, ora 11 dimineață, se va ține licitație publică cu oferte factive și sigilate, pentru darea în întreținere a lucrărilor de repar. (mai și parchetarea h'raurilor dela etajul localului Prefecturii județului Durostor, situat în orașul Siliștea, lucrare în valoare depăș deviz de lei 700 000.

Licitatia se va ține la sediul Ținutului Marea, la palatul Primăriei Municipiului Constanța și la Prefectura județului Durostor. Prețul ce devizul și costul de sarcini se poate vedea de amatori, în orice zi de lucru în oraș de serviciu, la Serviciul Financiar-Secția Economică a Ținutului Marea și la Prefectura județului Durostor.

Tezaurul și admisiile la licitația construcției vor trebui să îndeplinească condițiunile prevăzute în I. D. R. No. 1069-939, publicat în Monitorul Oficial No. 55 din 8 Martie 1938 și art. 1 din condițiunile generale pentru întreprinderi de lucrări publice.

Ofertele se vor depune în termenul arătat, însoțite de garanția provizorie de 5 la sută asupra devizului în numărul sau efecte garantate de stat, garanția definitivă va fi de 10 la sută, consemnată la recepția a Căsei de Depoziterii și consemnațiuni.

Săpreaverte nu se primesc. Dispozițiunile art. 88-110 din L. C. P., normele generale publicate în M. Of. nr. 127 din 4 Iunie 1931 și regulamentul O. C. L. sunt aplicabile acestei licitații.

În cazul când licitația se amână din lipsă de concurență, se fixează un nou termen de licitație, la același oraș, în același local și condițiunile în a 10 a zi liberă după termenul din prezenta publicație, potrivit dispozițiilor art. 100 din L. C. P. 26 Mai 1939) Iată a se mai face a ră publicație de convocare.

p. Rezident Regal
ex. N. R. delescu Dobrogea
Șeful Serv. Financiar
ex. D. Nicolae

Comitetul Școlar al Seminarului Musulman din Megidlia

Convocare

Nr. 363 din 21 Aprilie 1939
Domnii membri ai comitetului școlar al seminarului musulman sunt rugați a se întruni în adunare generală ordinară, în localul școlii, Duminică 30 Aprilie 1939 la ora 11 dimineață.

Ordinea de zi va fi următoarea:

- 1) Aprobarea gestiunii pe exercițiul 1938/1939;
  - 2) Aprobarea bugetului pe exercițiul 1939/1940;
  - 3) Alegerea comitetului școlar.
- Dacă Duminică 30 Aprilie nu se va întruni numărul de membri cerut de lege, adunarea se va ține pentru a doua oară Duminică 7 Maiu, la același oraș, — când ordinea de zi va fi înaltă în discuție cu orice număr de membri prezenți, conform regulamintului comitetului școlar.

Președinte,
(*) Abdula Abdulatif
D'rector,
(**) Mircea Dragomirescu

VINURILE PEPINIERII STATULUI MURFATLAR s'au pus în vânzare direct DE INSTITUȚIE PE STR. CAROL No. 141 DIN CONSTANTA.